

Kristna
synskadades
förening

Syskonbandet

SYSKONBANDET

Nummer 6, december 2018 | Årgång 110

FOTO: Elinor Adestrom

Inspirerande missionshelg sidan 3

Nadin Mardo om
julfirande i Syrien:
**En folkfest
innan kriget**

Sidan 7

Innehåll

Från verksamhetsledaren	sid 2
Medlemsnytt	sid 3
Syskon emellan	sid 3
Inspirerande missionshelg	sid 3
Jean Vanier	sid 4
Från valberedningen	sid 6
Inbjudan till helg i norr	sid 7
Nadin Mardo om julfirande i Syrien	sid 7
Tävling	sid 9
En grönare jul	sid 9
Årsmötedagar 2019	sid 11
Therese Peterson - om mitt liv	sid 11
Hälsning från styrelsen	sid 13
Krönika: Är det en bit av himlen?	sid 14
Tips på julgåvor	sid 15
Medlemsavgift och gåvor	sid 15
Boktips	sid 16

Från verksamhetsledaren

Vid så gott som varje dörrpost i judiska hus i Israel sitter en liten kapsel och i kapseln finns en liten pergamentrulle med bibelversen "Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, med hela din själ och med all din kraft", en påminnelse om att ständigt leva vänd mot Gud. Besöker du landet är det sannolikt att du hittar en sådan vid din hotellrumsdörr i lagom höjd för att röra vid var gång du går in i rummet. Vid Jaffaporten in till gamla Jerusalem finns en likadan fast extra stor och den är väl nött av alla fingrar som strykit den. Så viktig är denna uppmaning från femte Mosebok i judisk tradition att vi många gånger om dagen bör påminna oss om detta. Också Jesus understryker dessa ord när han får frågan om vad som är det allra viktigaste, med tillägget att vi även ska älska vår Nästa.

Jag har sedan Syskonbandets resa till Israel återkommit i tanken till dessa ord som så konkret påminns om i kapslarna. Tankarna har gått i olika riktningar och

stundtals till den mer oroliga med frågan *Älskar jag Gud så mycket som jag borde?* Men så påmindes jag alldeles nyligen av en vän om en annan och befriande sak som går före, nämligen den att Gud hur som helst älskat oss först oavsett hur mycket vi förmår älska Honom. I första Johannesbrevet ägnas fjärde kapitlet åt att förklara kärleken från Gud och vi kan läsa "Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sänt sin son som försoningsoffer för våra synder" (1 Joh 4:10). Denna vers tycker jag utgör en bra sammanfattning på hela Julevangeliet.

Julen är här och än en gång pyntar vi våra hem och sjunger särskilda sånger för att fira och påminna oss om det oerhörda som en gång hände, nämligen att Gud närmade sig oss genom att sända sin egen son, alldeles sårbar dessutom i människors händer. Denna Jul vill jag, i julbordsätande och i stilla

juldagsmorgon, minnas och fira att julens anledning var och är att Gud älskat oss först.

Med önskan för oss alla om en Jul med kärlek från Gud och människor, och med kärlek till människor och Gud!

Tina Strömberg

FOTO: Daniel Strömberg

Medlemsnytt

Ny stödjande medlem

Erik Fröjmark, Nässjö

Till Fridens hem

Ingegerd Jäderbrant, Säter (avled 180717)

Syskon emellan

Jubilar

Vår hedersmedlem Arnold Arrheden fyller 100 år den 20 december. I dessa korta rader vill vi på Syskonbandet sända de varmaste och hjärtligaste gratulationer till dig Arnold på din stora dag!

Hälsning från Eva Sundén

Varje söndag morgon stiger jag upp strax före kl.06.00 och lyssnar på "Andliga sånger" i P1. Klockan 11 brukar jag lyssna på gudstjänsten. Jag tar fram texter och psalmer och sjunger med. Kaffe dricker jag under gudstjänsten. Då blir det som en liten fest. Anders är med mig.

Jag tycker om Agnetha Fältskogs sång "Tack för en underbar vanlig dag".

Nu har jag gjort ett viktigt val i mitt liv, jag går i ålderspension vid 63 år. Har trampat Försäkringskassans golv i 30 år, det räcker. Jag får vara hemma och ta hand om Anders.

Be för oss, jag har varit sjuk och bland annat haft en svår lunginflammation. Hälsningar från ett regnigt Göteborg
Eva Sundén

Passa på att få en ny kompis!

Du har väl inte glömt att du kan skaffa en brev- eller telefonkompis! Hör av dig till redaktionen, kontaktuppgifter finner du i tidningen. Skriv kort om dig själv samt hur du vill bli kontaktad. Vänner kan man aldrig få för många av.

Inspirerande missionshelg

Syskonbandet med missionsgruppen i spetsen hade en helg med missionstema i oktober på Helsjöns folkhögskola i Västergötland. 22 personer deltog och Lena Johansson var en av dem. Här berättar hon om hur hon upplevde helgen.

Jag har egentligen inte engagerat mig

FOTO: Miriam Adestrom

så mycket vad gäller mission men när en temahelg i detta ämne skulle äga rum anmälde jag mig bara för att jag var nyfiken på vad jag skulle få med mig. Det var ett glatt gäng som mötte upp på Helsjöns folkhögskola på fredagskvällen. Efter kvällsmat och samling fanns det möjlighet att ha en bönenatt. Jag och min rumskompis

bad aftonbön på rummet. På lördagen fick **Jean Vanier**

vi vara med om en resa i tiden genom Bibeln, som Michael Liljeqvist höll i, och det var så inspirerande att två timmar kändes som en. Efter lunch gick vi ut i det fina vädret och min hund Vilma passade på att vara lite på rymmen men vi återförenades lagom så att vi hann in för att lyssna till Birgitta Karlsson när hon berättade om sin Afrikavistelse och hur svårt en del har det. Jag satt då och tänkte på hur bra vi har det här och att man gärna vill hjälpa till på annat sätt än att ge gåvor. När vi pratade om frågan vad mission är kom det många förslag och det var mer än man skulle kunna tro. På kvällen fick vi smaka på en etiopisk rätt och så blev det en häftig konsert med en marimbagrupp som spelade afrikansk musik. En del låtar var riktigt svängiga så vi dansade med till musiken. Efter konserten fick vi känna och provspela på instrumenten. De berättade att det var ett bönesvar som gjorde att de hade fått dessa marimbor. På söndagen firades gudstjänst i skolans kapell. När det var dags för hemresa tog jag inte bara med packning utan också en ny syn på mission som jag även tog med till min hemgrupp. Det var en helg med eftertanke och inspiration. Helsjöns folkhögskola var mysig med härlig natur och det var intressant att också få höra om skolan i både legend och historik, och backigt var det men det var bara nyttigt tänkte jag. Jag fick med mig mycket hem som jag kan dela med mig av i olika sammanhang.

Guds frid till er alla önskar
Lena Johansson

FOTO: John Morrison/Templeton prize

Vid vår missionshelg gästades vi av en marimbaorkester som har sitt ursprung i den ekumeniska rörelsen Tro och ljus. Men vad är då Tro och ljus för något? För att svara på den frågan vill jag börja med att presentera en jubilar som nyss fyllt 90 år. Hans namn är Jean Vanier och han är den fransk-kanadensiska f.d. marinofficeren och filosofen vars liv och gärningar har utmanat kyrkan och världen. Allting började nog när han var 13 år gammal och bodde i Kanada. Andra världskriget hade börjat och han hörde om hur nazisterna terroriserade Europa. Då gick han till sin far och bad om att få ansluta sig i kriget för att kämpa mot det onda. Hans far var inte tillfreds med den önskan men han såg hur hans son verkligen visste vad han ville och därmed fick den unge Jean

sin fars välsignelse. Den tilliten har Jean burit med sig hela sitt liv då han själv stått inför liknande utmaningar i livet. Han begav sig av på en farlig färd i en truppbåt över till Europa och var med om ett fruktansvärt krig. Han utbildade sig till marinofficer men under tidens gång brottades han med skulden från kriget. Han kom då över trappistmunken Thomas Mertons självbiografi och mötte där insikten om att förlåtelsen ges i sakramentet vilket är Guds nåd. Detta gjorde att han kom att fira den dagliga mässan. De andra kadetterna hånade honom och han beslöt sig för att lämna marinen. Jean begav sig till Paris där han anslöt sig till en kommunitet och mötte där priorn Père Thomas Philippe. Père Thomas var den som verkligen lyssnade på alla hans frågor kring tron och uppmuntrade honom att läsa filosofi som han senare kom att doktorera i. När Père Tomas lämnade sitt uppdrag som prior och blev kaplan för en grupp intellektuellt funktionsnedsatta män som bodde på en institution, föreslog han att Jean skulle bli den nya priorn. Det ville inte de andra bröderna och Jean återvände till Kanada där han undervisade i filosofi. Men det var något som saknades för Jean som han inte kunde sätta fingret på. Det fick honom att återvända till Frankrike för att besöka sin vän Père Thomas. Denne såg hans ensamhet och utmanade honom till att skapa ett hem tillsammans med några av männen från institutionen. Jean såg att deras situation var svår så han antog utmaningen. Han köpte ett hus i den lilla byn Trosly och dit flyttade han tillsammans med tre män med intellektuella funktionsnedsättningar. Det

var inte lätt, han hade ingen erfarenhet, men han förlitade sig på Gud. En av männen upplevde att det blev för jobbigt och återvände till institutionen medan de andra blev grunden till L'Arche. Genom hantverk fick de en försörjning och man levde i daglig bön och Père Thomas kom för att fira daglig mässa med dem. Jean kom ihåg från sin barndom hur viktig bönen, var då hans egen far bad en timme varje dag. Men kritiken lät inte vänta på sig. Den franska staten skickade ut kontrollanten Marie-Hélène Mathieu. Hon kom dit mycket skeptisk men Gud förvandlade hennes hjärta och hon blev istället en vän. Gemenskapen växte allt mer och fler hus kom till.

Att fira mässan är viktigt då det är där vi möter den sårade och lidande Kristus. Många med funktionsnedsättningar kan verkligen identifiera sig med Jesus på detta sätt. Genom att ta emot Kristi kropp och blod förenas vi alla i Herrens död och uppståndelse, som visar på den himmelska glädjen i Gud. Idag mer en femtio år senare har L'Arche vuxit över hela världen och finns i 38 länder. Genom olika sorters hantverk försörjer sig dessa kommuniteter och visar på hoppet i en sårad värld. Här bildas gemenskapen mellan människor, en del med

funktionshinder och andra utan, genom kärleken i Gud.

Några år efter att L'Arche hade bildats var det en familj som gjorde en pilgrimsresa till Lourdes. Men resan slutade i en katastrof då hotellägaren vägrade ta emot familjen beroende på deras gravt intellektuellt funktionsnedsatta ungdomar. Familjen återvände till Paris och där träffade de på Jean som blev mycket upprörd när han hörde vad som hade hänt dem eftersom han själv hade erfarenheten av att dela livet med intellektuellt funktionsnedsatta vänner och visste vilken rikedom de bar med sig. Lourdes är en pilgrimsort där Jungfru Maria uppenbarade sig för den fattiga lilla Bernadette och efter det mötet hade en läkande källa sprungit fram. "Saliga är de som är fattiga i anden, dem tillhör himmelriket." Matt 5:3. Därför är stället främst för de sjuka och svaga. Nej, de skulle dit igen och alla familjer i liknande situation var välkomna att följa med. Till hjälp skulle ungdomar komma som assistenter. Så några år senare blev resan av. Man bad om ett mirakel, inte om något helande från intellektuella funktionshinder för något sådant hade man aldrig hört talas om. Däremot bad man att människors attityder skulle förändras gentemot dem. De fick ett bönesvar. När den stora gruppen anlände fanns där glädje, lidande och frid på en och samma gång vilket berörde de andra pilgrimerna. Efter det mötet var man överens om att det behövdes en sådan gemenskap i kyrkan där alla fick vara med. Rörelsen fick namnet Tro och Ljus och rätt snart blev den ekumenisk. Idag

finns den i 86 länder och nästan 1500 grupper.

I Sverige finns vi i 5 städer: Göteborg, Stockholm, Uppsala, Floby och Lund. Där träffas vi i våra grupper en gång i månaden och följer våra gemensamma guidelines som används över hela världen. Jag är själv med i gemenskapen sedan år 2005. Jag halkade in på ett bananskal eftersom gruppen i Uppsala behövde en ledare. Idag säger jag att det är gruppen som leder mig i sin kärlek, för mig är det en nåd att jag får vara deras vän. Varje år har vi ett läger i slutet av sommaren där vi gör mycket skoj tillsammans. I centrum är Jesu minsta bröder och systrar som är de med intellektuella funktionsnedsättningar, därefter kommer deras familjer och så vi som kallar oss vänner. Ja, för det är just den frågan som våra minsta syskon frågar oss andra – Vill du vara min vän?

Är du nyfiken och vill veta mer om Tro och Ljus, besök gärna hemsidan www.troochljus.se

Michael Liliequist

Från valberedningen

Nu är det dags att föreslå kandidater till valet av vår styrelse!

Känner du till någon som du tror skulle tillföra vår förening något genom att ställa upp i styrelsevalet? Någon med en särskild kompetens? Det kan vara antingen en kristen synskadad eller en stödjande medlem.

De som nu sitter i styrelsen och vars mandat fortsätter också nästa år är Jenny Näslund, Tesfaye Deriba och Madeleine Linder. Mandatperioden går vid nästa årsmöte ut för Lena Johansson och Kait Bessing samt för ersättarna Rolf Eriksson och Michael Hellström.

Totalt önskar vi ha fler namn att föreslå föreningen än de fyra som ska väljas.

Fram till 15 januari 2019 kan du kontakta någon av oss i valberedningen för att föreslå kandidater.

Rut Ekström, *sammankallande*, 073-044 11 41 rut.i.ekstrom@telia.com

Pontus Nyman, 073-953 80 01
pontusn@hotmail.com

Marie Bergström 070-816 60 89
mariebergstrom1989@gmail.com

Maria Selberg 070-681 97 50

Inbjudan till helg i norr

Du bjuds in till Syskonbandshelg den 15-17 februari 2019 i Södra Sunderbyn mellan Luleå och Boden!

Tema och programriktning för helgen är "Att uttrycka sig med kroppen".

Det är en bön- och gemenskapshelg där kroppen och inte bara orden ska få användas som uttryck. Vi får prova på och dela erfarenheter av olika sätt att använda kroppen i bön, symboliska gester och rörelser till musik. Vi får också uttrycka oss med händerna i 3D-konst. Vi stillar oss i tyst bön och kristen änglameditation. Sjunger tillsammans gör

vi och är i god gemenskap under många goda måltider.

Vi håller till på Sunderby folkhögskola 14 km från centrala Luleå. Det finns enkel-, dubbel- och flerbäddsrum, alla med egen toalett och dusch. Lokalerna är tillgängliga för rullstol och ledarhundar är välkomna. Som alltid kommer ideella ledsagare finnas till hands.

Tider: Vi startar med middag tillsammans kl 17 på fredagen. På söndagen tar vi oss gemensamt för att fira gudstjänst i Luleå Missionsförsamling där vi också äter lunch före hemfärd vid ca kl 14.

Resa: Adressen till folkhögskolan är Kråkbergsvägen 7, Södra Sunderbyn. Från Luleå central är det 1,5 mil och det går tåg och bussar till Södra Sunderbyn. Till Luleå flygplats är det ca 2 mil. Hör av dig om du önskar åka samtidigt med andra i gruppen. Du erbjuds resesubvention på den del av din resa som överstiger 500 kr (maximalt 700 kr).

Pris:
1300 kr i dubbelrum
2000 kr i enkelrum

Detta är subventionerad deltagaravgift för medlemmar och dig som deltar för första gången på evenemang med Syskonbandet.

Medlem har möjlighet att ansöka om Enskilt bidrag hos Syskonbandet för ytterligare subvention. Ansökan ska vara inkommen senast anmälningdagen.

Anmälan: senast 15 januari till tina@syskonbandet.se eller 08-641 30 95. Anmälan är bindande fr.o.m. 15 jan och deltagaravgiften sätts in före helgens start på Plusgiro 36449-7. Avgift återbetalas mot uppvisning av läkarintyg minus en administrationskostnad på 10%.

Alla är mycket varmt välkomna!

Tina Strömberg

Julfirande i Syrien – en folkfest innan kriget

Nadin Mardo, medlem i Syskonbandet, berättar hur det var att fira jul i Syrien när hon var liten. Vi får höra om den arabiska pepparkakan klichä och om glädje och fest på gatorna, men också om kriget som orsakat konflikt och splittring mellan kristna och muslimer.

Nadin Mardo är född och uppvuxen i östra Syrien. Sedan fem år tillbaka bor hon med delar av sin familj utanför Stockholm. Precis som de flesta av oss ser Nadin fram emot julen och de traditioner som hör till: den goda maten, de stämningsfulla ljusen och umgänget med familj och vänner. På det syriska julbordet dukas massor av olika maträtter och desserter fram till en stor buffé.

– Vi äter mycket kyckling på jul. I Syrien är kyckling dyrt och något de flesta inte har råd med till vardags, här i Sverige är det annorlunda, säger Nadin. Ett måste bland desserterna är klichä, en mjuk kaka som i smaken påminner om pepparkakor och bakas med jäst. Kanel, muskotnöt

och kryddnejlika gör kakan juligt kryddig. I Syrien är det vanligt att baka extra mycket klichä för att ge bort till de som inte har råd eller möjlighet att köpa eller baka själva.

Enligt den ortodoxa kyrkotraditionen är tiden före jul en fasteperiod.

– Vi fastar från början av december fram till julafton då vi firar nattvard i kyrkan på morgonen, berättar Nadin. Den som fastar äter inte kött, fisk, mejeriprodukter eller ägg.

Nadin minns barndomens julfirande då det var folkfest på gatorna i hennes hemstad.

– Efter mässan fylldes gatorna av musiker, de kallas scouter och spelar på alla möjliga instrument. Många människor följde efter och dansade till musiken, andra stod längs gatorna och tittade på. Framför scouterna körde en tomtevägn med julklappar som delades ut till fattiga barnfamiljer, det var gåvor de fick från kyrkan.

Nadin säger att det var så mycket glädje i julfirandet och att både kristna och muslimer deltog:

– Självklart var det inte alla muslimer som uppskattade firandet men det fanns ingen konflikt. Många var med och spelade och dansade oavsett vilken religion de tillhörde. I affärerna var det julpyntat på samma sätt som här, även i muslimska butiker. Hon tillägger lite sorgset att det tyvärr inte ser ut så längre, kristna och muslimer lever inte fredligt sida vid sida nu, kriget har ändrat förutsättningarna.

– Kriget har gjort oss rädda, folk firar inte längre som förr. För två år sedan exploderade en rökbomb nära kyrkan. Extremisterna vill inte att människor samlas, det är därför de gör sådana saker, för att kyrkan är en samlingsplats. Nu är Syrien ett splittrat land.

Flera av Nadins släktingar bor fortfarande kvar i Syrien, hon önskar att de ska kunna ta sig till Sverige en dag men det är en resa som är både dyr och farlig. Nadin sätter sin tilltro till att Jesus har allas våra liv i sina händer och att vi kan lita på att Gud har en plan.

– Det är tack vare Jesus jag är här och jag vet att han kommer beskydda även mina släktingar på deras väg.

Trots att det finns mycket som Nadin saknar från sitt gamla hemland är det i Sverige hon vill bo och leva:

– Jag älskar det här landet, jag är så glad att jag fått flytta hit.

Isabelle Ulfsson

Tävling - hitta ordet i tre steg

Som traditionen bjuder är det nu dags för Syskonbandets årliga jultävling. I år blir det en ordgåta. Plocka fram din klurigaste sida och gör dig beredd på att tänka utanför boxen.

Kaos i tomteverkstan! Nissarna har bara en klapp kvar att slå in men de hittar den inte! Vad är det de letar efter? Nedan finner du tre grupper av ord där bokstäverna kastats om. När du klurat ut vilka orden i grupp A, B och C är kan du hitta en gemensam nämnare för varje

grupp. Nu har du tre nya ord som är ledtrådar till det tomtenissarna letar efter. Alla de tre orden kan sättas samman med ordet vi söker, antingen som för- eller efterled.

A
letrisk
lesödef
rif

B
käcs
tösd
lavat

C
gåv
snokt
krot

Skriv eller ring in ditt svar till kansliet senast den 20 januari 2019. Vinnaren presenteras i nästa nummer. Ett fint pris finns i potten!

Lycka till!

*Isabelle Ulfsson
efter en idé av Kerstin
Adeström*

En grönare jul

Det traditionella julbordet dignar av kötträtter, julskinkan trängs med korv, köttbullar och sill i långa banor. Här kommer några goda tips för dig som är sugen på ett grönare julbord. Kanske har du en och annan vegetarian i släkten och vill göra julfest till en fest även för dem. Det behöver inte vara svårt.

Sallad

En sallad på julbordet är fräscht och passar bra till det mesta. Gör en matig sallad med exempelvis couscous, valnötter, rödkål och apelsin. Blanda

ner några droppar olivolja och ringla över lite honung. Tänk på att sallad går att variera i det oändliga, enbart din fantasi sätter gränser.

Janssons frestelse

En vegetarisk variant av Janssons frestelse gör du enklast genom att laga en lite lyxigare potatis- eller rotfruktsgratäng. Du kan med fördel toppa gratängen med tärnad fetaost.

Köttbullar

Julköttbullarna... blotta ordet berättar med all önskvärd tydlighet att det är kött vi har att göra med. För den som inte vill köpa frysta, sojabaserade bullar på affären kommer här ett recept på fantastiskt goda broccoli- och kikärtsbiffar. En värdig ersättare, eller komplement, till de traditionella, runda läckerheterna.

För ca tio till femton små biffar:

- 1 bukett broccoli
- 2 paket kikärter
- 1 gul lök
- 1 vitlöksklyfta
- 1 dl rostade solroskärnor
- 5 soltorkade tomater
- Salt och kryddor

Gör så här:

Koka broccolin i lättsaltat vatten ca tio minuter. Häll av vattnet. Häll av vätskan från kikärtorna och skölj av dem. Mixa broccoli och kikärter med stavmixer eller i matberedare. Tillsätt en finhackad lök och en riven vitlöksklyfta och kör en stund till. Rosta solroskärnorna i torr stekpanna tills de luktar gott men inte blivit brända. Torka av oljan från de soltorkade tomaterna och tillsätt både kärnor och tomater innan du mixar vidare. Nu har du en jämn smet.

Krydda efter behag, gärna lite juligt, smaka av smeten. Forma biffar, de ska inte vara mycket större än köttbullar men blir lättare fint gräddade om de är platta istället för runda. Om biffarna inte vill hålla ihop kan du tillsätta ett ägg i smeten, dock brukar det inte behövas. Placera biffarna på en plåt med bakplåtspapper. Grädda i mitten av ugnen ca 20 minuter på 175 grader. Ta ut plåten efter halva tiden och vänd försiktigt på biffarna.

Vegansk havrepastej på danskt vis

Den här veganska pastejen är en riktig delikatess. Ett tips är att göra snittar: lägg pastej på en liten bit bröd, toppa med en skiva inlagd gurka och strö över lite rostad lök, voila!

Till pastejen behöver du:

- 1 halv gul lök
- 2 dl havregrädde
- 1 dl havregryn
- 1 halv dl ströbröd
- 25 g jäst
- 1 halv tsk kinesisk soja
- 1 halv tsk salt
- 1 halv tsk torkad mejram
- 1 krm kryddpeppar
- Vitpeppar

Gör så här:

Skala och finhacka löken. Fräs löken i olja tills den blir mjuk, låt den svalna. Blanda alla ingredienser till en jämn smet. Smula ner jästen och rör i kryddorna. Häll smeten i en avlång, smord brödform. Grädda pastejen i mitten av ugnen på 175 grader i ungefär en timme. Låt svalna.

Tips: det går bra att dubbla receptet men dubbla inte mängden jäst.

Med önskan om en god och grön jul!

Isabelle Ulfsson

Årsmötesdagar 2019

Boka redan nu in dig för att vara med på Syskonbandets dagar av gemenskap och årsmöte som går av stapeln 5-9 juni 2019!

Denna gång beger vi oss till Hälsingland och håller till på Bollnäs folkhögskola. Så här beskrivs läget på skolans hemsida:

”Bollnäs folkhögskola ligger vid Ljusnans strand med naturen nära inpå och stadskärnan inom bekvämt promenadavstånd. Ljusnan passerar genom Bollnäs och omgärdar folkhögskolan med ett av Sveriges renaste vatten. Sommartid kan du svalka dig med ett härligt dopp endast några meter från skolan eller rent av prova på att fiska.”

Dusch och toalett finns på varje rum, skolans lokaler är handikappvänliga och ledarhundar är välkomna.

Mer information kommer i februari.

Tina Strömberg

Therese Petersson - Om mitt liv

Therese Petersson har skrivit en text om sin uppväxt och sin vardag. Det tackar vi för!

Jag heter Therese Petersson, är 23 år och bor i Sandsjöfors, ett litet samhälle som ligger ca 2,5 mil utanför Nässjö. Jag

är nästan helt blind men ser lite skillnad på ljus och mörker och om någon eller något är riktigt nära mig, fast jag ser inga färger eller så. Så har det varit sedan födseln. Jag har 2 storebröder som heter Magnus och Marcus. De är ganska mycket äldre än mig. De bodde hemma tills jag var ett par år, sedan flyttade de hemifrån. Magnus och Marcus är seende. Eftersom de flyttade så tidigt kommer jag inte ihåg så mycket hur det var när de bodde hemma, men jag vet att de var hjälpsamma och ville mig väl. Jag och mina föräldrar åker och hälsar på dem ibland, men det blir inte att vi har så mycket kontakt annars, eftersom vi inte har växt upp tillsammans. Nu är mina bröder gifta och har 2 barn var. Jag har bott med mina föräldrar hela mitt liv.

Jag och mina föräldrar går en hel del i kyrkan. Jag har gått med i församlingen i Sandsjöfors allianskyrka, men går även i andra kyrkor. När jag var liten gick jag i en barngrupp i kyrkan. Sedan började jag i scouterna och söndagsskolan.

Jag hade några kompisar i låg- och mellanstadiet. Särskilt två bästisar som gick i samma klass som mig. En är lika gammal som mig och den andra är ett år yngre (vi hade två klasser i samma). Vi var hemma hos varandra ganska ofta och gick också i en barnkör, scouterna och söndagsskolan tillsammans. Det var trevligt. Men i slutet av femman slutade de vara med mig på det sättet. I sexan var jag mycket för mig själv men i sjuan

började jag i en annan skola i Bodafors. Och då fick jag några nya kompisar. En av dem blev jag riktigt bra kompis med, hon heter Ida, och vi har fortfarande kontakt. I grundskolan tyckte jag mest om musik. Svårast var nog historia.

Jag och Ida började i en kör tillsammans, men det var mest äldre i den kören. Vi gick där ett tag. Sedan började vi i en ungdomskör istället. Nu har vi slutat även där för vi kände inte riktigt gemenskapen med de andra.

FOTO: Tage Pettersson

Jag var på så kallade gruppbesök för synskadade när jag gick i grundskolan. Där träffade man jämnåriga synskadade och hade ett särskilt tema som man pratade om och jobbade med, och man umgicks och var där i några dagar. De första åren var de här gruppbesöken i Stockholm, men sedan flyttades det till Örebro. Det var roligt tycker jag. I högstadiet kom det en ny tjej till de här gruppbesöken, Anine Glaadh, som säkert flera syskonbandare känner igen. Henne blev jag bra kompis med och har bra kontakt med än. Vi var även på sommarläger på Sikargården utanför Norrköping med SRF. Det var kul och många trevliga människor. Jag är också med på lite olika aktiviteter i SRF Jönköping. Nu är jag också med i en förening som heter Unga med synnedsetning, som har lite aktiviteter ibland.

Efter nian gick jag en preparandkurs för synskadade på Ågesta folkhögskola utanför Stockholm. Man förberedde sig inför gymnasiet, jobbade med kärnämnen, pysslade och tränade på olika saker som har med hushåll att göra. Där gick också Anine och vi fick även en annan kompis, Erica Bergqvist, som vi fortfarande har mycket kontakt med. När jag gick på Ågesta kom Tina från Syskonbandet och informerade lite om föreningen, och vi sjöng ett par sånger. Jag tyckte det lät intressant. När vi skulle ha praktik på kursen bestämde jag mig för att praktisera på Syskonbandet vilket jag tyckte om. Lite senare gick jag med i föreningen som medlem. Syskonbandet är en jättebra förening där man känner gemenskap med varandra i alla åldrar.

Jag har varit med på några aktiviteter med Syskonbandet och tycker det har varit mycket trevligt och lärorikt.

På gymnasiet gick jag ett samhällsprogram med inriktning beteende i Nässjö. Jag gillade särskilt ämnena sociologi och psykologi. På våren 2016 gick jag en bibelkurs som kallas Bibel Växa, på Mariannelunds folkhögskola i Småland. Man lärde sig olika saker om bibeln, gamla och nya testamentet, den inre människan och växa i Kristus. Det var en bra kurs. Våren 2017 började jag på Daglig verksamhet i Nässjö tre förmiddagar i veckan. Det är trevligt att vara där.

På fritiden lyssnar jag mycket på musik och sjunger. Jag har i hela mitt liv gillat sång och musik. Jag sjunger ibland solo i kyrkan och har också sjungit lite med en kompis där. När jag var liten gillade jag att spela piano och synt, men sedan la jag av med det. Jag har börjat spela lite gitarr nu, det är min mamma som lär mig så jag har inte gått på någon musikskola. Jag läser också en del på fritiden och är ute och promenerar ibland.

Jag vet inte riktigt vad jag vill jobba med i framtiden, men har funderingar på att jobba antingen med musik eller med barn på något sätt. Men jag tar lite i taget och tar det här med daglig verksamhet nu, så får vi se hur framtiden blir.

Therese Petersson, Sandsjöfors

Hälsning från styrelsen

Syskonbandets 110:e år är snart till ända. Ett år som jag tycker att vi kan se tillbaka på med stolthet och glädje.

Vi har, utöver de lyckade gemenskaps- och årsmötesdagarna, haft två intressanta helträffar. En i musikens och en i missionens tecken. Kul att ni som kommer med gör träffarna till det de blir. Bra också att ni som inte kan/vill komma med kan stötta i bön och tanke.

Vi producerar Klarsyn, radioprogrammen som skapas av oss, och som sänds i Sveriges Kristna radio. Programmen går också att lyssna på via vår webbsida.

Vi har en Kapitalplaceringsgrupp med tre duktiga personer som är aktiva och noggranna när det gäller att hålla koll på placeringar av vårt kapital.

Vi har ett löpande avtal med Ulfsdotter Musik & Kultur. Isabelle Ulfsdotter är redaktör för vår tidning och sköter sig med den äran.

Vi har fina och engagerade anställda på kansliet i Stockholm. Tina jobbar som verksamhetsledare och Britt-Marie är anställd hos oss som kanslist/ekonomihandläggare sedan april i år.

Den styrelse som valdes på årsmötet har haft några möten under hösten och arbetet flyter på bra.

Så låt oss nu gå in i 2019 med en skön känsla av att det 110:e året kan läggas till handlingarna som ett gott år.

Lyfter vi blicken och skådar framåt ser vi att även det kommande året kommer att bli innehållsrikt och spännande, så håll dig uppdaterad. Eller viktigare än så: bli kvar som medlem i vårt Syskonband.

Med denna hälsning vill hela styrelsen önska er alla; medlemmar, personal,

frivilligarbetande och närstående, en fin och välsignad juletid, samt ett gott nytt år.

Ordförande Jenny Näslund

Krönika:

Är det en bit av himlen som vilar i min famn?

Det är en sen kväll i början av december. Klockan är efter elva och jag har kommit hem efter att ha repat med bandet. Jag behöver inte se för att veta att det är kolmörkt ute. På med reflexvästen och ut för att kvällsrasta hunden. Jag känner en svag obehagskänsla när jag öppnar porten, min ledarhund och jag har inte jobbat ihop i två veckor ens. Tänk om vi går vilse nu i mörkret, tänk om vi blir överfallna! Där jag bor är det en bit att gå till en lämplig gräsmatta så även en kort kissrunda bjuder på möjligheter att hamna fel. Jag säger före och vi traskar iväg. Hon svänger höger på precis rätt ställe, leder mig elegant förbi de där stora stenarna som ska hindra bilar från att köra in, och markerar rätt stolpe utan att tveka. Hur kunde jag ens misstro henne? Sakta men säkert börjar jag njuta av vår kvällsrunda, luften är ovanligt ljum och det är helt tyst ute, som om hunden och jag är de enda som är vakna. När det är dags att sela på igen efter rastningen känner jag mig helt trygg i förvissningen om att min fantastiska hund kommer knalla raka spåret hem. En tanke slår mig, kanske är det lite som att vandra med Gud vid sin sida. Jag kan känna mig trygg, våga

ta nya steg och utvecklas. Däremot kan jag inte lägga över allt ansvar på min ledarhund, det är med förenade krafter vi tar oss fram och precis som i relation till Gud har jag ett eget ansvar.

När Jesus kommer till världen är det i form av ett litet, sårbart barn. Sårbarheten, hjälplösheten och behovet av kärlek tänker jag på när jag sätter mig i soffan för att varva ner och min hund kryper upp i mitt knä. Tilliten måste komma från båda håll, bara då kan vi lyckas.

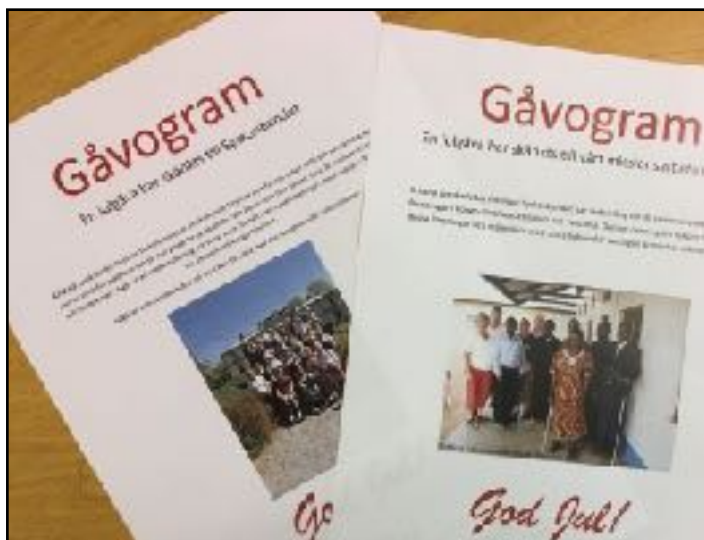
Isabelle Ulfsson

FOTO: Laila Tapper/Synskadades Riksförbund

Tips på julgåvor

Här får du tips på julklappar att ge bort samtidigt som du stödjer Syskonbandet och sprider glädje till många! Eftersom dagarna till Jul är få behöver du höra av dig direkt om det är något du vill ha skickat till dig eller någon annan.

Gåvogram

Ge ett vackert gåvogram till den som redan har allt den behöver! Du väljer själv ett belopp på minst 100 kr som går till Syskonbandets verksamhet eller till vår mission i Afrika. Vi skickar gåvogrammet till den adress du önskar.

Syskonbandets CD "Se solen igen"

Vår omtyckta CD fortsätter att sprida glädje. Detta blir en gåva som berör i både text, musik och sitt vackra taktila fodral. Du köper den nu för 100 kr där varje krona går direkt till Syskonbandet. Du

kan få den inslagen för 20 kr extra och skickad hem till dig eller direkt till den du vill ge bort den till. Ett enkelt kort med en hälsning från dig kan också medfölja presenten. Porto tillkommer.

Årsprenumeration på tidningen Syskonbandet

Ge bort en prenumeration på vår tidning till någon som själv inte är med i Syskonbandet. Ett års prenumeration på vår tidning i valfritt format (CD, punktskrift, tryckt eller på e-post) för 200 kr.

Ge Syskonbandet en julklapp

Skänk ett valfritt belopp till Syskonbandets verksamhet eller till vår mission och våra systerföreningar i Tanzania, Etiopien och Kongo-Kinshasa.

Medlemsavgift och gåvor

Med denna tidning följer ett inbetalningskort. Detta kan du fylla i med dina uppgifter och använda till betalning av t.ex. medlemsavgift för 2019, deltagaravgift om du ska vara med till

Södra Sunderbyn i februari, eller för att sätta in en julgåva till Syskonbandet eller specifikt till vårt missionsarbete i Afrika.

Det går naturligtvis lika bra att sätta in direkt till Plusgiro 36449-7 eller att swisha till 123 148 82 20. Önskar du få ett förifyllt inbetalningskort hemskickat hör av dig till kansliet.

Medlemsavgiften är 200 kr och för

att du som kristen synskadad medlem ska kunna vara med och rösta fram vår styrelse behöver den ha inkommit senast den 1 mars.

Tack till dig som är med och bär verksamheten framåt genom gåvor och medlemsavgift! Tack till dig som bär föreningen framåt i ideella insatser och engagemang! Tack till dig som bär Syskonbandet framåt i bön!

Tina Strömberg

Boktips

Michael Liliequist tipsar:

Det sant mänskliga: om att öppna sig själv för andra

Av: Jean Vanier (2001)

Boken bygger på en serie kanadensiska radioföredrag och ger en god sammanfattning av Vaniers livsfilosofi om varje människas oerhörda värde och förmåga att bidra till vårt gemensamma bästa.

Texter i urval

Av: Jean Vanier (1994)

I denna bok reflekterar J.V. över vad det innebär att vara en herde, att erkänna sin svaghet, att leva nära Jesus och att leva i gemenskap.

Gemenskapens evangelium

Av: Jean Vanier (2018)

Att älska Gud och att älska människor är ytterst samma sak, menar den prisbelönta filosofen och teologen Jean Vanier. Kärleken till Gud visas bäst genom omtänksamhet och medlidande med varandra. Detta är också huvudpoängen i Johannesevangeliet som har en stark betoning på gemenskap. Författaren går igenom kapitel för kapitel i Johannesevangeliet och visar hur gemenskapen är central i Jesu undervisning och verksamhet.

Starkare än hatet och Min andra chans

Av: Tim Guénard

Handlar om en väg från en fruktansvärd barndom med våld och kriminalitet till ett möte med Gud i kärlekens gemenskap i det sårbara hos Tro och Ljus.

SYSKONBANDET - medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet.

Tidningen ges ut på punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida, www.syskonbandet.se/medlemstidning.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46 5tr, 116 65 Stockholm

Telefon kansli: 08-641 30 45, 08-641 30 95

E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se.

Ansvarig utgivare: Jenny Näslund, ordförande

Redaktör: Isabelle Ulfsson

Grafisk formgivning: Joachim Kåhlman

Plusgiro: 3 64 49-7 Swish: 123 148 8220